

О. В. Загаєцька

Воропай Іван Михайлович

ВОРОПАЙ Іван Михайлович (12. 04. 1924, с. Кам'янка Новомиргород. р-ну, нині Кіровогр. обл. – 24. 03. 1977, Київ) – скульптор. Член СХУ (1956–67). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Київський художній інститут (1954; майстерня [М. Гельмана](#)). Від 1949 – учасник мистецьких виставок. Персон. – у Києві (1982, посмертна). У твор. доробку В. – станк. і монум. реаліст. скульптурні портрети, позначені психологізмом. Роботи зберігаються у Нац. музеї Т. Шевченка.

Фотоілюстрації

Основні твори

портрети – М. Гоголя (1953), «Офелія» (1954), О. Герцена, «Молодий Т. Шевченко» (співавт.; обидва – 1960), Героя Соц. Праці Г. Пометуна, Т. Шевченка (обидва – 1961), «Буковинська трудівниця» (1963), М. Добролюбова, Лесі Українки (обидва – 1964), «Дума про долю народну» (1969), Г. Морозова (1972), академік А. Ларіонова (1974), В. Чапаєва (1976), «Скорботна мати» (1977).

Рекомендована література

1. Воропай Іван Михайлович: Каталог. К., 1982.

Бібліографічний опис:

Воропай Іван Михайлович / О. В. Загаєцька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29875>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).